

glæder mig som Jyde til, at vi nok faa det paa noget billigere Vilkaar. Saa vidt jeg ved, er det jydsk Selskabs Takster endnu ikke approberede, men jeg tror ikke, at det jydsk Selskab gaar ind til Ministeren med Begæring om at faa Taksterne forhøjet saa meget, som det er sket her paa Sjælland, og for øvrigt tænker jeg heller ikke, at Ministeren har saa megen Kærlighed til det jydsk Selskab som til det københavnske. Altsaa jeg venter ikke, at vi Jyder faa saa ublide Kaar. Jeg vil sige, at jeg glæder mig over, at jeg ikke har været med til at stemme for Loven, men jeg vil undskylde de Herrer, der have gjort det, med, at de kunde jo ikke vente, at den vilde faa en saadan Udførelse. Det er, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) sagde, saa, at man kan jo næsten ikke lave nogen Lov, naar man ikke kan give Ministeren nogen Bemyndigelse, dog synes jeg, at der her er givet lidt for meget. Og saa ærgrer det mig, at man skal spørge Kommunerne, og at de skulle kunne afgive en Erklæring. Hvad vil det sige, at de skulle afgive en Erklæring, naar den saa ikke har Spor at sige? Lad dog Kommunerne blive fri for at have den Ulejlighed at sidde og behandle en saadan Skrivelse i deres Møder, naar det ingen Verdens Ting har at sige, enten de sige Nej eller Ja. Det mener jeg ligefrem burde falde væk. Naa, det kan det jo ikke ifølge Loven, men man kunde jo altsaa lave en ny Lov og sige: lad det falde væk, og lad blot Ministeren køre i de 5 Aar, saa galt han vil. Men jeg kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) sagde, om at Selskabet skulde tænke paa, hvad de gøre, for det kunde jo dog tænkes, at de ikke have denne Minister om 5 Aar, men en Minister, der vil varetage Publikums Tarv bedre, og som ikke vil approbere saadanne Takster, og saa kunde det være, at Selskabet kom til at lide for, hvad det tjener nu — medmindre Selskabet skulde være saa stærkt, at det i ledende Kredse altid kan sikre sig en Minister, der staar og vil varetage deres Tarv i Stedet for Publikums Tarv. Det ved jeg ikke. Jeg ved ikke, hvor megen Indflydelse de raade over, men i alt Fald haaber jeg, at vi blive denne Minister kvit om 5 Aar — det haaber jeg med Guds Hjælp vil lykkes.

Blem: Jeg kan godt stemme for Dagsordenen og anbefale det høje Ting at gøre lige saa og gøre det i Dag, thi som et gammelt Ordsprog siger, man skal ikke

opsætte til i Morgen en god Gerning, man kan gøre i Dag. Men det jeg egentlig ønskede at udtale mig lidt om, det er, at det ikke alene er Forretningsmænd i Byen, der have Grund til at klage over disse Takster, det kommer ogsaa til at virke som en Skat paa Landbruget. Jeg skal ganske kort nævne Andelsslakterierne, for dem kender jeg noget til. Der er 9 Andelsslakterier paa Sjælland, og efter Opgivelse fra flere Direktører vil det blive saaledes efter disse Takster, at det for Fremtiden fra 150 Kr. vil gaa op til at blive 500—1000 Kr., et Slagteri kommer til at give i aarlig Skat til Telefonselskabet. Slakterierne have et Fælleskontor her i København, og de have der 12—15 Samtaler daglig paa disse lange Afstande ud til Slakterierne. Opgør man det til 25 Øre pr. Samtale, vil det blive saadan noget som 10—1200 Kr. om Aaret, og for disse Slakterier paa Sjælland med deres Fælleskontor her i København vil det blive en Udgift paa 5—6000 Kr. aarlig. Naar der nu siges, at dette System er mere retfærdigt, at det er mere retfærdigt, at de, der benytte Telefonen mest og paa lange Afstande, ogsaa skulle betale for dem, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at mod et saadant Brud med Fortiden som dette, at medens man hidtil har kunnet telefonere paa længere eller kortere Afstande, som f. Eks. her fra København over hele Sjælland uden at betale noget ud over sin Grundtakst, skal man nu betale ekstra Tillæg, der kunne udgøre flere Hundrede pCt., kan man ikke andet end protestere. Naar man i en Aarrække har været vant til det gamle System og nu gaar over til en saa stor Merbeskatning, kan man virkelig ikke andet end protestere derimod. Den sidste ærede Taler talte om de jydsk Selskaber, jeg tænker ogsaa lidt paa Bornholm, hvor vi ogsaa have et Telefonaktieselskab. Der giver man i Købstæderne ikke mere end 60 Kr. om Aaret. Jeg, der har en halv Mil Linie ud til min Gaard, giver 75 Kr. Vi have et Andelsslagteri, og det giver ligeledes kun 60 Kr., og for denne Grundtakst telefonerer det rundt til Købstæderne, til Udsalgsstederne, til Opkøberne af Svin osv. Naar et saadant lille Selskab kan klare sig med 60 Kr. om Aaret, hvorfor skal man saa give dette store Selskab, der faar Monopol paa den Forretning for København og Sjælland, en saadan Forhøjelse af Taksterne? Jeg havde aldrig anet, at Loven skulde benyttes som en saadan Merbeskatning paa Befolkningen til Fordel for et Telefonaktieselskab, jeg kan ikke se, at